

عنوان مقاله:

ارزیابی ارگونومیک خطر ابتلا به اختلالات اسکلتی عضلانی به روش QEC در کارگران شاغل در یک کارخانه سیمان

محل انتشار:

مجله علمی پژوهان، دوره 18، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رامین رحمانی - *Student Research Committee, Msc Student, Dept. of Occupational Hygiene Engineering Hamadan - University of Medical Sciences, Hamadn, Iran*

سیاوش شهنوازی - *BC student, Dept. of Occupational Hygiene Engineering, School of Public Health, Zahedan - University of Medical Sciences, Zahedan, Iran*

بابک فضلی - *Lecturer, Dept. of Occupational Hygiene Engineering, School of Public Health, Zahedan University of - Medical Sciences, Zahedan, Iran*

فخرالدین قاسمی - *Assistant Professor, Dept. of Ergonomics, Occupational Health and Safety Research Center, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: اختلالات اسکلتی عضلانی (MSDs)، عامل بخش عمده ای از غیبت های ناشی از کار بوده و کارگران در محیط های مختلف به این اختلالات دچار می شوند؛ لذا مطالعه حاضر با هدف ارزیابی خطر ابتلا به MSDs و عوامل موثر بر آن در کارگران یک کارخانه سیمان صورت گرفت. مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی-تحلیلی، 150 نفر از کارگران یک کارخانه سیمان در جنوب شرقی ایران به روش سرشماری مورد بررسی قرار گرفتند. ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه ای حاوی اطلاعات دموگرافیک، پرسشنامه نوردیک و چک لیست ارزیابی سریع مواجهه (QEC) بود. جهت آنالیز داده ها از آمارهای توصیفی و نیز تحلیل رگرسیون به کمک نرم افزار SPSS ویرایش 20 استفاده گردید. سطح معنی داری در این مطالعه p-value کمتر از 0.05 در نظر گرفته شد. یافته ها: میانگین سن و سابقه کار به ترتیب برابر با $35/91 \pm 6/38$ و $9/03 \pm 5/73$ سال به دست آمد. شیوع MSDs در این مطالعه 48/7 درصد بود که بیشترین و کمترین شیوع به ترتیب مربوط به ناحیه کمر (24 درصد) و آرنج ها (4/7 درصد) بود. ایستگاه کاری 60/6 درصد کارگران، به نحوی نیاز به بررسی های بیشتر و تدابیر ارگونومیک به صورت فوری داشت. مشخص شد که رابطه بین سابقه کاری و درد گردن معنادار بوده ($P=0.015$) و درد در ناحیه فوقانی پشت، متاثر از سابقه کاری و امتیاز اندام بود ($P=0.010$ و $P=0.012$ به ترتیب). متغیر تاثیرگذار نهایی بر روی کمردرد نیز سابقه کاری بود ($P=0.010$). همچنین مشخص شد که هیچ یک از متغیرهای مورد بررسی، بر روی درد در قسمت های شانه و بازو/آرنج ها تاثیر معناداری نداشت ($P>0.05$). نتیجه گیری: با توجه به جوان بودن نیروی کاری در کارخانه مذکور، شیوع اختلالات اسکلتی عضلانی کمتر از جوامع مشابه بوده و نتایج نشان داد که وضعیت بدنی طبق روش QEC در بعضی از اندام ها، می تواند پیشگویی کننده مناسبی برای این اختلالات باشد.

کلمات کلیدی:

Musculoskeletal Disorders, MSDs, QEC, Risk Assessment, Cement Factory, Ergonomics
عضلانی؛ MSDs؛ QEC؛ ارزیابی ریسک ارگونومی؛ کارخانه سیمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1160028>

